

Sept. 1947. Kosić Franca.
159.M.U. R.A.F.
C.M.F.

1.8.45.

Ljublena mi Ženka.

Izprejmi moje gošče poljube, katere ti podarim na boje
lepe uste, vedi ljuba da jast sem prau in tri dobrem sdravju,
ko enako upam ot lebe, danes sem oddal boje jasnro ot
dvantsistega, zakatero lice najlepše zalvalim.

Jast se imam ponavadi ljuba Ženka, na uiraj seier
sem se lin mal najin dobrega vinca, tako da sem lin
vesen, in smo v družtore mal zapelisa posalit, naše unke
i tipleže, ne čudno da voj Francei pride do tega, veš ma
treba uvariti, tako saj tisto noč se porabi na use in se lepo
casji. Kaj mi boš hicala sato Ženka, jast mislim da ne!
saj voj Francei ko mal popije, sanse razveseli, in v nemu
je sari smeli, no pa saj toliko me i ti, ne porabi Pupi.

Ja ma najlepše je takrat ko ga midva skupaj popijuno
v naši postelji, ne ljuba. O kako je blo uvariti luino, ma.
tud mora se pit tako i se lepše ne ljuba, veš ko bova pinda
spet, skupaj, pa en veier bova usela dve plase vinca v našo
sobo, se bova lepo zapla notri in ga bova cukala dokler
nelova vesela ko dva iskrajčka, ne ljuba da bo tako.

Veš ko sačnem mislit na use te lepe reči kar sousem
prijeto v loči, ot samega veselja na use te.

Taj ves da le v tvoji bližini, v tvojem naročju se jst
prav raveselju, in le takrat uživam mal pravega veselja.

O ljuba moja žena, jst tebe blazno ljubim, in vsaki
dan bi, mariti misle bi čudno ma vsake dan bi jasa
bol te ljubim, o toliko te ljubim ljubim, da neasih sam
na tebe mislim, ure i ure pasajo i le tebe vidim.

Vidim te z mojimi mislimi, vidim vse tiste lepe stvari
ki smo jih skupaj pasala, i tudi najmanjšane stvari,
pidejo v moj miselni projekt.

Mislim se zatopim v vse to pa čisto me bližejo ma
jst pravega veselja ne dirim, ampak dirim drugo, dirim
vsoj mihi i slatki glade, vsoj lepe besede ljubim, i vse
tane slatke poljubne, katere stani zkrat tako lepo jaso
podajala, in ki ih lin boš se, ne puškat mojeant jst jao.

Pomisli kako bom takrat srečen, ko le bom spet
s tebo, ko spet le bom strem na moja prsa, in poljubu
voja moia usta. Ko bom z tabo jobegui v malo
solico, se zapne z tabo, da nas ubo nobeno motilo v
kratkih trenutkih naše ljubeei, ki mi so kratki, tje
tudi se bi bli mesci i leta, ma vseje stranso kratko
poselno se nas dva, ki se tako blazno ljubiva mehen
Ljubi da je tako.

Pomisli kako bom srečen ko bom počasi, z tebe svaš

lepe moje reči, vojo obeko in vse to drugo, katero je
poukno dišan, dišan mojega deviškega telesa.
In ko bo vse doli, spet bojo moje oči oči, ki vidu bom
tebe tako ko si šel, lepote mojega srca, deino mojih
oči, i tolarin mojih soui, takrat spet bom pitisim voje
lyo i svoje telo na mene, i živam kar je sam ljubi Bog
podarim. Spet bodo moje daves tresca roke, bozale lile
bozale najljuba dva jabučka na tem svetu, i moja
usta poljubana njihou obrask. Takrat ljuba vse to daves-
ne trpljenje bo porabeno, ti boš spet moja ko enkrat,
cela moja, kosti bodo pokale na mi nebo bolelo, strahilo
i masilo bo pislo na nas, na naša izmučena telesa, i
na naša krvava srca.

Ja mal neumno pisem, pisem kar mislim in kar
si tako blavno šelim, i vni da moada v temu vsemem
trehnutku, qlih tako moja lutka misli, ne ljuba daje tako.
Enkrat tako pisat li me bo sam, ma daves ne,
daves pornam lile, ti mene i vse je naše, naše i otam
nolemeqa drugoga, in sravnote ni vi, met namu, vse
je naša sveta ljuberu, sa katero daves trjiva i
brejavniva.

ker je vse to kar daves dva pmasava, ma ko se
pouishi na našo ljubesen ni teiko, ki z ljuberije se

use potepi.

No sedaj ti pramal na svoje pisemne odgovorim.
Kis me veseli da ti so poslali pasaport, sem se si ban
da bo sou porodi, no sedaj imam i to mijsno.

Ko mi jisei ti Pupi ges pramal sem, morai it sei
na vlak in se kaj porabavat, tako da mal porabis, na
to danasne tipleze, ki se los suiraj doma i sajta
to mi los postala bobana i grda, i Franci se vojo ljubo
lepo veselo, juno sindelija, ja ti los same suiraj lepa
suiraj najlepša na lemu vete.

In vesnes dosti mislit, zenska ne mislit, ziker misli
na sam depe sei, a use drugo porabi, ki se tako ta i
dabo rado samo pride. Ti misli kako bo e nam
kovicalo, bo tako bo je suirajno, jovicim de ljubane
inut tek misli da nas ti kane dalei postali, se se v
naprej dabo poti mislit i strahu na vlt mislit, saj me
nemorejo dalei postati, tud se neven kane vlt postali
maga ito krat bol dalei bo daver, Franci bo suiraj
polek vlt, lahko mi use vesamejo, vardiyo kar sejo
sam vlt mi nemorejo uset, ki ti tud dalei st veme
i blisu, blisu mojga brca. Ud lahko sindelije mi
vramejo na vlt bonu pri tibi moja duša po pri tibi.
Zenska suiraj misli na dabo, ki ta dabo bo samo pride,
use lahko pride sam ljubere je nasa i to vobeden jo nebo use.
Udaka pot epe v tar i vharaj tako vlt i Franci in dan veme po
poti do vlt, matero se se vkrat garbke poljubni na vlt lepe vete. Voj Franki.